

Written by - புவலவர் அமுது -

Monday, 29 October 2018 08:00 - Last Updated Monday, 29 October 2018 08:12

தடேக் கிடகைக் காதவை.

இலக்கியம் என்பது ஒரு பசு மாடு. அதிலே பழக்கமில்லாதவர்கள் பால் கறக்கமுடியாது! கண்டவர்களும் மடியில் கவைத்தால் அது காலால் அபிக்கும், கொம்பால் குதறும் என்று அஞ்சினார்கள் சிலர். இலக்கியம் தமிழில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்களுடைய மூதுசம் பண்டித பரம்பரையின் சீ தனம். அந்தத்துறையை கரையிலே நின்று பார்க்கலாமேயன்றி உள்ளே கால் வைப்பது ஆபத்தானது என்று எண்ணியவர்களும் இருந்தார்கள். இலக்கியம் என்பது இலக்கணத்தில் ஊறிக் கிடக்கும் ஊறுகாய். ஆழ்ந்த அறிவும், அனுபவமும், மூதிர்ச்சியும் பெற்றவர்களே அதை எடுத்து வாயில் போடலாம் என்று சிந்தித்தவர்களும் இருந்தார்கள். தளே, கொடககான், சிலந்தி விடச் சந்தைக்களைப்போல இலக்கியம் பாமரர்களே ஒற்றை விரல் காட்டி அச்சுறுத்தியது. கறக்கக் கசடறக் கற்பவை... எனத் தொடங்கவே நாககுத்தறிக்கும் குறள் வரிகள், அதில் வரும் இன்னிசை அளபுடைய. சொல்லிசை அளபுடைய அதற்குப் பரிமலேழகர், “எவன் என்னும் வினாத்தொகை என்னென்றாய் ஈண்டு இன்மனை குறித்து நின்றது” என்றவாறான உரைகளும் ஊமான்பி காட்டின. கம்பராமாயணம், திருக்குறள், கந்தப்புராணம் என்ற இலக்கிய நூல்களைப் பிஞ்சு உள்ளங்களில் இனிய ஓட்டு மாங்கனிபோல சுவை தரரிய அறிமுகம் செய்து வைத்தார் வித்துவான் வந்தனார். அவருடைய உரையை நின்றது கதைட்டியவர்களின் ஓசை, இன்னும் என்காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

வித்துவான் வந்தனார், வலேணையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். வலேணை, பிறநாட்டுக் கலாசாரம், பிறமொழிக் கலப்பு, பண்பாடு என்பவற்றால் பழுதடையாத மண். எனவே அவருடைய அதிவாரம் சிறந்த நூற்றுமடே எனலாம். வித்துவான் அவர்கள் பரமஸேவராக் கல்லாரி இயற்றமிழ் பேராசிரியராக நீண்டகாலம் பணிபுரிந்தவர்.; நாவலர் பாடசாலையில் பண்டித வகுப்புகளுக்குப் பாடம் எடுத்தவர். இவனும் அவரிடம் தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் பாடம் கடைக்கவாய்ப்புப் பெற்றவர்களில் ஒருவன்.

ஒருநாள் “ஐயா! நீங்கள் யாரிடத்தில் இலக்கணம் கற்றுக் கொண்டீர்கள்?” என்று கட்டுவிட்டனே. உடனே அவர் சிரித்தவாறு, “சிவஞான முனிவர், நச்சினார்க்கினியர், சனோவரையர் என்போரிடத்தில்தான் என்றார்.;; நான் திறந்த கண்களையே மட்டமறந்து, ஆச சரியத்தில் மிதந்தனே. ஏனெனில் அவர்கள் எல்லோரும் இலக்கணத்துக்கு உரை எழுதிய பெரியார்கள்! வித்துவான் வந்தனாருடைய ஞாபக சக்தி அபாரமானது. ஒருமுறை வாசித்துவிட்டு அப்பகுதியைப் பாராமல் சொல்லக்கூடிய ஆற்றலைக் கண்ட மாணவர்கள் வியப்புற்றோம்.

ஒருமுறை காவலார் புவியங்கட்டலில் ஒரு அரசியல் கட்சியின் மாபெரும் கட்டடம் நடந்தது. பல்லாயிரம் மக்கள் ஒன்று கட்டியிருந்தார்கள். அது தமிழ் அரசுக் கட்சியின் தீவிரப்பகுதி பாராளுமன்றத் தரேவககாக நின்ற அமரர் வீ. ஏ. கந்தையா அவர்களை ஆதரித்து நடந்த இறுதிக் கட்டடம்.; தந்தை சிலவா அவர்களும் அங்கு இருந்தார். மடேயில் எனது அருகில் வித்துவான் வந்தனார் இருந்தார். தீவிரப்பகுதியைச் சேர்ந்தவரும், வணிகத்துறையில் மதிப்பாரந்தவரும், முன்னாள் தீவிரப்பகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், என்பிரிய நண்பருமான அல்பிரிடெத் தம்பியா அவர்களை எதிர்த்த கட்டடம் அது. என்னமெதலில் பசேமாறு அழைத்தார்கள். நான் நகசை சுவையாகப் பசேினனே. “நானும் என நண்பன் ஒருவனும் கனகராயன் குளத்தில் எங்களக்கு இருந்த நிலை வயலவைப் பார்த்துவிட்டு வருவதற்காகச் சனெற்றோம்.

Written by - புவலவர் அமுது -

Monday, 29 October 2018 08:00 - Last Updated Monday, 29 October 2018 08:12

வலையொளர் சுப்பனயையும் எங்களோடும் கட்டிக் கொண்டு சனென்றோம் . பஸர் கனகராயன் குளத்தில நின்றதும் , பழைய கண்டி வீதி அருகே சனென்றோம் . வீதி ஓரமாகப் பரிய வாய்க் கால் போகிறது . மழை காலம் ஆகையால் வாய்க் காலில் வளெளம் கரபுரண்டு ஓடுகிறது . என நண்பன் வாய்க் காலைப் பார்த்துவிட்டு “அட சூப்பா! அங்கே பார்! வளெளத்திலே ஆட்டுக்கிடாய் ஒன்று போகிறது . ஓடிப்போய் கட்டிப்பிடித்து அதைக் கொண்டுவா!” என்றார் . சூப்பன் ஓரேபாய்ச்சலில் சனென்று கிடாயைக் கட்டிப் பிடித்தான் ! மாலநேரம் . பொழுது கருகிவிட்டது . எங்களிடமிருந்த ‘ரோசல்லை’ வளெள்சமும் மங்கலாய் இருந்தது . சூப்பன் ஆட்டுக்கிடாயுடன் மல்லுக் கட்டநேரந்தது . ஓராமுறை கிடாய் மலேவே வந்தது . அடத்தகணம் சூப்பன் மலேவே வந்தான் . கிடாய்க்கும் சூப்பனுக்கும் சீவமரணப் போராட்டம் . என நண்பனுக்கு விடயம் விளங்கிவிட்டது . “அட! அது கரபியடா! கையை விட்டிட்டு வாடா!” என்று நண்பன் கத்தினான் . “தம்பியா அவர்கள் ஐக்கிய தசீயக்கட்சி என்ற கரபியைக் கட்டிப் பிடித்தார் . இப்போது அது அவரை விடுகுகுதில்லையே” என்று முடித்தனே . சில நிமிட நேரம் ஓரேகதைட்டு . தந்தை செல்வாவே எழுந்து நின்று சபையை அமதிபறெச் செய்தார் . பசேச்சு நிறைவுற்று என கதிரையில் வந்து அமர்ந்தனே . “சபையை நன்றாகக் கவர்ந்துவிட்டீர்கள்! நல்ல பசேச்சு” என்று வித்துவான் பாராட்டியதும் , என இருதயத்தின் எல்லா அறககளிலும் விளக்குகள் எரிந்தன .

என்னை அடத்து வித்துவான் வநேதனார் உரையாற்றினார் . புறநானுற்றுப் பாடல் ஒன்றைத் தக்கி நிறுத்தினார் . பெரும் பாணாற்றுப் படயிலும் ஒரு நிகழ்ச்சி வந்து கலந்தது . திருக்குறள் சில தலகைகாட்டின . திரும்புகாற்றுப் படயுடன் கம்பராமாயணமும் சூரந்தன . இலக்கியநயம் பொருந்திய அருமையான பசேச்சு . “கற்றோர் உச்சியில் வதைத்து மசேச்சுக் கட்டிய அருமையான பசேச்சு , அருமையான பசேச்சு” என அடியனே என்குருவன ஆராதித்தனே .

ஓரூநாளர் பண்டித வகுப்பு நடந்து கொண்டிருந்தபோது , வித்துவ சிரமோணி சூப்பயாபிளளை வந்து குறுக்கிட்டு , சமோசுந்தரப்புவலவர் காலமான செய்தியைச் சொன்னார் . வித்துவான் வநேதனார் வகுப்பை நிறுத்தி , “நான் சில பாடல்களை எழுத விரும்புகிறேன் . நீங்கள் தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிட்ட பகுதியை வாசியுங்கள்” என்று கறிவிட்டு கவிதைகளை எழுத ஆரம்பித்தார் .; அடியனேக்கும் மறந்த புவலவரில் இருந்த பெருமதிப்புக்கிள எத்தொடங்கியது . ஓர் சில எண்ணீர் விருத்தப் பாடல்களை எழுதினனே . அடத்தவாரம் , ஞாயிறு தினகரன் மலரில் முதலாம் பக்கத்தில் என கவிதைகள் வளெளவந்தன . வித்துவான் வநேதனாரின் கவிதைகளும் அழகாக வளெளவந்திருந்தன . எனது கவிதைகளை வாசித்துவிட்டு வித்துவான் வகுப்பிலே என்னைப் பாராட்டியது வசிட்டர் வாயால் பெற்ற வாழ்த்துப்போல என்னை இன்ப வளெளத்தில் தோய்த்து எடுத்தது .

கிட்டத்தட்ட ஓரூமாத காலத்தில் எனது தாயார் இறவைனடி எய்தினார் . எங்கள் கவிதை நஞ்சின் உறவால் எனது அன்னையின் நினவை அஞ்சலிநல்லுக்குச் சில கவிதைகள் எழுதித் தரமாறு கேட்டனே . பனை எடுத்தார் கவிதை மடதைறிந்தது .

00000000 00000000 0000 00000000 0000 000000000 000000000000
00000000 0000000000 00000000000 0000000 0000000 0000000 0000000 ...
000000 000 000000 00000000 00000000 0000000 00000000 .

வித்துவான் வநேதனாரின் கவிதை ஆற்றலை , சொல்வளத்தை , இலக்கண அமதியை

